

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่องลักษณะของคำซ้ำ พอดีสรุปผลได้ดังนี้คือ

๖.๑ คำในหมวดคำทั้ง ๑๓ หมวด ที่นำมาศึกษาแบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ ประเภทที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้ และประเภทที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำเลย คำที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้นั้นจะปรากฏเป็นคำซ้ำได้ในบางประโยคเท่านั้น ในบางประโยคจะไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำเลย คำที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้แบ่งออกเป็น

ก. ที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้ทุกคำในหมวด ได้แก่ คำในหมวดคำกริยาต่าง ๆ

ข. ที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้เพียงบางคำในหมวด ได้แก่ คำในหมวดคำช่วยกริยา หมวดคำสรรพนาม หมวดคำบุพบท หมวดคำกริยาวิเศษณ์ หมวดคำบอกจำนวน

ค. ที่ปรากฏเป็นคำซ้ำได้เมื่อมีคำอื่นอยู่ด้วย ได้แก่ คำในหมวดคำนาม หมวดคำกริยา หมวดคำช่วยกริยา หมวดคำบอกเวลา หมวดคำบอกกำหนด หมวดคำบอกจำนวน

ส่วนคำที่ไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำเลย ได้แก่ คำในหมวดคำลงท้าย หมวดคำเชื่อม หมวดคำมาลา หมวดคำหลังกริยา หมวดคำปฏิเสธ หมวดคำหลอม

๖.๒ ลักษณะทางคานเสียงของคำซ้ำที่มีการเปลี่ยนรูป รูปที่เปลี่ยนไปจากคำเดิม คือเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ เปลี่ยนการลงเสียงมาเปลี่ยนเสียงสระหรือพยัญชนะตัวสะกด ได้แยกพิจารณา ลักษณะทางคานเสียงของคำซ้ำเป็นคำซ้ำที่คำเดิมเป็นคำพยางค์เดียว แบ่งออกเป็นคำเดิมเป็นคำพยางค์เดียว และที่คำเดิมเป็นคำหลายพยางค์ และคำซ้ำที่คำเดิมมีมากกว่าหนึ่งคำ

๖.๒.๑ ลักษณะทางคานเสียงของคำซ้ำที่คำเดิมเป็นคำคำเดียว

๖.๒.๑.๑ ลักษณะทางคานเสียงของคำซ้ำที่คำเดิมเป็นคำพยางค์เดียว มีอยู่หลายลักษณะ คือ

- ๑) ลักษณะคำซ้ำ ๒ พยางค์ และมีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรก เช่น
 สวย [อนอจ] ซ้ำเป็น [!อนอจ อนอจ]
- ๒) ลักษณะคำซ้ำ ๓ พยางค์ แบ่งได้เป็น

ก. ที่มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรกแบ่งได้เป็น

(๑) มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรกและมีการหยุดหลังพยางค์ที่สอง เช่น สวย [สฺนั๑จ] ซ้ำเป็น [!๑นั๑จ "สฺนั๑จ / "สฺนั๑จ]

(๒) มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรกกับมีเสียงเบาที่พยางค์ที่สอง และไม่มีการหยุดระหว่างพยางค์ทั้งสามเลย เช่น สวย [สฺนั๑จ] ซ้ำเป็น [!๑นั๑จ 'สฺนั๑จ "สฺนั๑จ]

ข. ที่มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์ที่สองและมีการหยุดหลังพยางค์แรก เช่น สวย [สฺนั๑จ] ซ้ำเป็น [!๑นั๑จ 'สฺนั๑จ "สฺนั๑จ]

๓) ลักษณะคำซ้ำ < พยางค์ แบ่งได้เป็น

ก. มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรก และมีการหยุดหลังพยางค์ที่สาม เช่น สวย [สฺนั๑จ] ซ้ำเป็น [!๑นั๑จ 'สฺนั๑จ "สฺนั๑จ / "สฺนั๑จ]

ข. มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์ที่สองและมีการหยุดหลังพยางค์แรก เช่น สวย [สฺนั๑จ] ซ้ำเป็น [!๑นั๑จ 'สฺนั๑จ "สฺนั๑จ / "สฺนั๑จ]

๖.๒.๒ ลักษณะทางก้านเสียงของคำซ้ำที่คำเดิมเป็นคำหลายพยางค์มีอยู่ลักษณะเดียว

๖.๒.๓ ลักษณะทางก้านเสียงของคำซ้ำที่คำเดิมมีมากกว่าหนึ่งคำมีอยู่ลักษณะเดียว

๖.๓ คำซ้ำที่คำเดิมเป็นคำพยางค์เดียวมีอยู่หลายลักษณะ แต่ละลักษณะมีที่ใช้อย่างนี้ คือ

๖.๓.๑ ลักษณะคำซ้ำ ๒ พยางค์ และมีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรก เช่น [!๑นั๑จ "สฺนั๑จ] และลักษณะคำซ้ำ ๓ พยางค์ที่มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรกกับไม่มีการหยุดที่พยางค์ที่สอง และไม่มีการหยุดระหว่างพยางค์ทั้งสาม เช่น [!๑นั๑จ 'สฺนั๑จ "สฺนั๑จ] จะปรากฏเป็นคำซ้ำได้ในเกือบทุกหมวดคำ และเกือบรูปประโยคที่ซ้ำได้ทุกชนิด แต่มีข้อยกเว้นคือ คำในหมวดคำกริยาทวิกรรม และคำในหมวดคำกริยาอื่น ๆ ในรูปประโยคบอกเล่าที่มีคำว่า เท่าไร ยิ่ง ใจ อยู่ควย และในประโยคบอกเล่าที่ลงท้ายด้วย จึง จึงเลย จะไม่ปรากฏซ้ำในสอง - ลักษณะนี้

๖.๓.๒ ลักษณะคำซ้ำ ๓ พยางค์ที่มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรกและมีการหยุดหลังพยางค์ที่สอง เช่น [!๑นั๑จ "สฺนั๑จ / "สฺนั๑จ] และลักษณะคำซ้ำ < พยางค์ที่มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์แรก และมีการหยุดหลังพยางค์ที่สาม เช่น [!๑นั๑จ 'สฺนั๑จ "สฺนั๑จ / สฺนั๑จ]

จะปรากฏเป็นคำซ้ำได้ในทุกหมวดคำที่ซ้ำได้ แต่จะปรากฏเฉพาะในรูปประโยคที่มีคำหรือวลีมาคอยท้ายคำซ้ำนั้น

๖.๓.๓ ลักษณะคำซ้ำ ๓ พยางค์ที่มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์ที่สองและมีการหยุดหลังพยางค์แรก เช่น ["สนั๋จ / ไร๋จ "สนั๋จ] และลักษณะคำซ้ำ ๔ พยางค์ที่มีการเปลี่ยนรูปที่พยางค์ที่สองและมีการหยุดหลังพยางค์แรก เช่น ["สนั๋จ / ไร๋จ 'สนั๋จ "สนั๋จ] จะปรากฏเป็นคำซ้ำได้ในหมวดคำกริยาอาการยอย และในรูปประโยคบอกเล่าที่ประกอบด้วยประธานและบทกริยา และในประโยคบอกเล่าที่ลงท้ายด้วย จิง จิงเลย ละ นะ

๖.๔ เมื่อเรานำคำมาพูดซ้ำโดยมีการเปลี่ยนรูป ส่วนมากจะมีความหมายเป็นการเน้นคำเดิมให้มีความหนักมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

๑. ในการศึกษาเรื่องลักษณะทางคำเสียงของคำซ้ำ ได้อาศัยการสังเกตของผู้วิจัยเอง ควรได้ทำการทดสอบด้วยเครื่องมืออีกครั้งหนึ่ง

๒. ควรได้ศึกษาดูว่า คำซ้ำที่ไม่มีการเปลี่ยนรูปกับคำซ้ำที่มีการเปลี่ยน เกี่ยวข้องกันหรือไม่อย่างไร เช่น ศึกษาว่า คำซ้ำที่ไม่มีการเปลี่ยนรูปประเภทใดบ้างที่อาจจะนำมาซ้ำ โดยการเปลี่ยนรูปได้ เช่น คำในหมวดคำบุพบทซึ่งปรากฏเป็นคำซ้ำที่มีการเปลี่ยนรูปได้ว่า บ้านเขาอยู่ใกล้โรงเรียน [ɛklǎj "klaɯ] จะนำมาซ้ำโดยมีการเปลี่ยนรูปได้ เป็น บ้านเขาอยู่ใกล้ ๆ โรงเรียน และมีประเภทใดบ้างที่นำมาซ้ำโดยไม่มีการเปลี่ยนรูปไม่ได้ เช่น คำในหมวดคำช่วยกริยาซึ่งปรากฏเป็นคำซ้ำที่มีการเปลี่ยนรูปได้ว่า อยากกินขนมจริงเลย [ɛjǎ:k "jǎ:k] จะนำมาซ้ำโดยไม่มีการเปลี่ยนรูปไม่ได้ เช่น จะซ้ำว่า อยาก ๆ กินขนมจริงเลย ไม่ได้ เป็นต้น และในทางกลับกัน ควรได้ศึกษาดูว่า คำซ้ำที่ไม่มีการเปลี่ยนรูปจะนำมาซ้ำโดยมีการเปลี่ยนรูปได้หรือไม่ เช่น คำในหมวดคำกริยาอกรรมยอย จะปรากฏเป็นคำซ้ำที่ไม่มีการเปลี่ยนรูปได้ว่า หนังสือดี ๆ หายาก แต่จะนำมาซ้ำโดยมีการเปลี่ยนรูปไม่ได้ เช่น จะนำมาซ้ำว่า หนังสือดีหายาก [ɛdǐ: "dǐ:] ไม่ได้

๓. ครูที่สอนภาษาอังกฤษให้แก่ักเรียนไทยควรเข้าใจว่า คำซ้ำเป็นลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งในภาษาไทย ในภาษาอังกฤษก็มีคำซ้ำเช่นเดียวกัน เช่น คำว่า very ในประโยค The book is very good. จะนำมาซ้ำได้เป็น The book is very very good. คำซ้ำในภาษาอังกฤษจะไม่มีการเปลี่ยนรูปเหมือนคำซ้ำในภาษาไทย เช่น จะไม่มีการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์เลย แต่ความหมายของคำซ้ำในภาษาอังกฤษจะเหมือนกับคำซ้ำในภาษาไทย คือเป็นการเน้นเพื่อเพิ่มน้ำหนักความหมายของคำเดิม เช่น ประโยค The book is very very good. จะมีความหมายว่า The book is extremely good. ซึ่งเหมือนกับคำว่า ดี ในประโยค หนังสือดี [ɛdǐ: "dǐ:] หมายความว่า หนังสือดีมาก เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นถึงลักษณะที่เหมือนกันและแตกต่าง ๆ กัน จะได้ไม่นำคำซ้ำในภาษาไทยไปใช้ในภาษาอังกฤษอย่างผิด ๆ